

# David Gribble: Mit tanulnak a gyerekek?

2022.06.27.

## A lehetetlen feladat

A gyerekek az iskolák segítségével tanulnak meg járni és beszélni. Aztán lelkesen érkeznek az iskolába, hogy még többet tanuljanak, és sajnos túl gyakran előfordul, hogy néhány éven belül elvesztik az érdeklődésüket. Szinte minden hagyományos iskola arra tanítja a gyerekeket, hogy a tanulás kellemetlen kötelesség.

Falko Peschel egy német tanár, aki két könyvet is írt az általa „Offener Unterricht”-nak (azaz Nyitott Tanításnak) nevezett módszerről, és aki jelenleg saját elemi iskoláját vezeti a németországi Harzbergben. Első könyvében arról az első, 6 évesekből álló osztályáról írta, amelyben tanulási nehézségekkel küzdő gyermek, két németül alig beszélő bevándorló, és néhány, az átlagosnál jóval magasabban teljesítő gyermek is volt..

Majd ezt írja:

*Tehát a mindenki számára megfelelő, egyetlen hagyományos tanmenet nyilvánvalóan szóba sem jöhet. Világos, hogy nem tudnék kellően differenciáltan tanítani, figyelembe véve a különböző egyének előzetes tudását, munkasebességét, tanulási kedvét és érzelmi érettségét. Bármit is tennék, a gyerekek egy részét elveszíteném. Jónéhányan teljesen lemaradnának, míg a többiek hamar unatkoznának. De vajon tényleg mindannyian akarnak tanulni? Bizony, nagyon, és valami újat, valami izgalmasat. Valamit, amit még nem tudnak. És olyasmit, amit használni tudnak.*

Az iskolák többsége képtelen ezt a "valamit" nyújtani. Ahogy Peschel mondja, a gyerekek egy jó része teljesen lemarad, a többiek pedig hamarosan unatkoznak.

## Parasztlázadás

Az iskola a gyerekek szociális nevelésére sincs kifejezetten jó hatással. Joanna Gore, aki hat hónapot töltött kutatóként egy londoni általános iskolában tanulói szerepben, a *Leave me Alone* (Hagyj magamra) című könyvében leírta, hogy megfigyelhette, hogy a gyerekek megtanultak sorban állni, engedélyt kérni a mosdóba járáshoz, és többnyire csendben ülni, de megtanulták azt is, amit az antropológus James. C. Scott „parasztlázadásnak” nevez. A parasztlázadás fő elemei a hamis engedelmesség, a láblógatás, a lopás, a színlelt tudatlanság, a rágalmazás és a szabotázs.

Nincs szükség arra, hogy az iskola ezeket a nemkívánatos hatásokat produkálja. Ha az iskola csak magukból a gyerekekből indulna ki, abból, hogy mit tudnak és mit akarnak tudni, akkor táplálná a kíváncsiságukat, ahelyett, hogy elfojtaná azt. A gyerekek többet és gyorsabban tanulnának, és ezt szívesen tennék.

Amit a gyerekek általában megtanulnak az iskolában, az az, hogy hogyan kell megfelelni a hivatalos iskolai normáknak, vagy a parasztlázadás normáinak. Sokkal értékesebb lenne, ha megtanulhatnának hűek lenni önmagukhoz.

Ahogy Walter Scott mondta: „Bárki, aki valamire is vitte, komoly részt vállalt saját maga képzésében/nevelésében „. (Levelek, 11. kötet, 1936).

forrás:

Fordította a DeepL fordító, korigálta: Jinda Réka

Kapcsolódó oldalak:

- David Gribble: A Legyek Ura: Egy totális félreértelmezés
- David Gribble rövid portréja
- John Holt: Ki tanít kit az iskolában?
- Falko Peschel: A tanuló új szerepe: A feladatok mechanikus elvégzőjétől a feltalálóiig
- Ez a Harzberg-i demokratikus iskola